
het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**Wereldvrede
op komst!**

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 8

SEPTEMBER 1985

Artikelen:

Een blik in de wereld van morgen	1
Wereldvrede op komst!	5
In een wereld van verdeeldheid — Een Feest van Eenheid	8
Hebt u geleerd uw dagen te tellen?	11
Ministudie: Het Loofhuttenfeest is een familieaangelegenheid	13
Begeerte: Beletsel voor tevredenheid	15
Zij geloofden niet wat Hij zei	17
Jij behoort tot de eersten!	19

VOORPAGINA: Gods Loofhuttenfeest (dit jaar van 30 sept. tot 6 okt.) concentreert zich op de eenheid, vrede en overvloed waarvan alle volken zullen genieten als Jezus Christus terugkeert om het Koninkrijk van God te vestigen. Jezus' wederkomst is nu zeer nabij.
Foto Warren Watson.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur
Herbert W. Armstrong

Eindredacteur
Dexter H. Faulkner

Assistent-redacteur
Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers
Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Illustraties
Greg S. Smith
Minette Collins Smith

Redactie-assistenten
Cheryl Ebeling
Robert C. Taylor

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever
Herbert W. Armstrong

Financieel beleid
Leroy Neff

Directeur uitgeverij
Ray L. Wright

Productie en distributie
Roger G. Lippross

Regionaal directeur
Bram de Bree

Internationale edities
Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

Een blik in de WERELD VAN MORGEN

Het Loofhuttenfeest heeft grote betekenis. Wij moeten er opnieuw aan worden herinnerd waarom God dit Feest heeft ingesteld — op welk punt wij ons bevinden in het verloop van de wereldgebeurtenissen — wat de ware betekenis van het Feest is.

Herbert W. Armstrong

Laten wij zorgen goed te begrijpen waar het in ons leven om gaat!

Wij zijn nu in het midden van de jaren tachtig van de 20^e eeuw aangeland. Wij weten dat dit de laatste decennia zijn van de 6000 jaar van menselijk leven op deze aarde. En aan het einde van die 6000 jaar zal Jezus Christus in opperste macht en heerlijkheid komen!

Hij komt om te zorgen dat Satan de mens niet langer kan bedriegen. Hij komt om te regeren — om alle naties te besturen.

En wij van de Kerk — als wij tenminste al onze smetten en rimpels verwijderen (Ef. 5:25-27) — zullen een belangrijke positie in deze wereldwijde regering innemen die duizend jaar lang over alle naties zal heersen.

Wij vieren het Loofhuttenfeest om een voorproefje van deze prachtige wereld van morgen te krijgen.

Wij moeten ons oriënteren. Wij moeten weten wat er eerder gebeurd is — en op welk punt in het geweldige meesterplan van God wij ons nu

bevinden.

Vóór de mens werd deze aarde door engelen bewoond. Deze engelen ZONDIGDEN (2 Petr. 2:4) onder leiding van de superaartsengel Lucifer (Jes. 14:12-15), die door God in elk opzicht VOLMAAKT was geschapen — *totdat* er opstandigheid en ongerechtigheid in hem werden gevonden (Ezech. 28:15). De naam van Lucifer werd gewijzigd in Satan.

Toen schiep God DE MENS: man en vrouw — Adam en Eva. God onderwees hen volledig, maar zij verwierpen God als de onthuller van kennis, als hun God en LEIDER.

Daarom sloot God de hele mensheid van zichzelf en zijn heilige Geest af (Gen. 3:22-24), met *uitzondering* van enkele mensen die God speciaal voor een bijzondere taak of plicht riep ter voorbereiding van zijn Koninkrijk.

Gedurende nu bijna 6000 jaar is NIEMAND ANDERS in staat geweest tot Jezus Christus te komen (Joh. 6:44), hoewel miljoenen mensen er door Satan toe zijn misleid te denken dat zij christenen zijn. God heeft NIEMAND ALLEEN VOOR BEHOUD GEROEPEN! U bent geroepen voor de speciale taak om achter de apostel

van Jezus Christus te staan bij de voorbereidingen voor HET KONINKRIJK VAN GOD!

Een bijzonder volk

Wij vormen dus een bijzonder en uitverkoren volk (1 Petr. 2:9), dat niet VAN deze wereld is.

God heeft een 7000-jarig MEESTERPLAN opgesteld om zijn DOEL MET DE MENS te bereiken! Maar alles wat God doet is TWEEELEDIG.

Gods werk met de mens is begonnen met de schepping van de eerste mens, Adam (en zijn vrouw, Eva). De FYSIEKE schepping van de mens begon met Adam. De GEESTELIJKE schepping van de mens begint met de tweede Adam, Jezus Christus.

Om zijn Kerk te herinneren aan Gods GEESTELIJKE SCHEPPING VAN DE MENS, heeft Hij zeven jaarlijkse feesten ingesteld!

Het EERSTE van deze feesten is het PASCHA, dat wordt gevierd op de avond van de 14^e dag van de eerste maand op de heilige kalender, in de lente.

Het TWEDE feest, het feest der Ongezuurde Broden, duurt zeven dagen, waarvan de eerste en de laatste jaarlijkse sabbatten zijn. Het Pascha

Het Loofhuttenfeest is een tijd van inspiratie, een tijd van verjonging waarin wij onze persoonlijke toewijding aan de taak die ons is gegeven kunnen hernieuwen.

herinnert ons aan DE DOOD VAN JEZUS CHRISTUS — zijn vergoten bloed ter vergelding van onze zonden na ware bekering. Het tweede feest symboliseert het verlaten van de zonde, zoals de Israëlieten gedurende diezelfde zeven dagen Egypte verlieten.

Het DERDE feest is het feest van de eerstelingen, in het Nieuwe Testament ook wel Pinksteren genoemd. Het brengt ons in gedachten dat onze KLEINE groep mensen in de Kerk van God slechts DE EERSTE, KLEINE OOGST vormt van de geestelijke oogst van God.

Het VIERDE feest, het bazuinenfeest, wordt gevierd op de eerste dag van de zevende maand van de heilige kalender. Het symboliseert DE TERUGKEER VAN JEZUS CHRISTUS op aarde in opperste macht om over alle volken te heersen.

Tot op dat ogenblik moeten de enkelingen die door God zijn geroepen SATAN en zijn WERELD overwinnen. Het is nu veel moeilijker om behoud te bereiken dan voor de overgrote meerderheid die zal worden geroepen tijdens het Millennium en de dagen van het oordeel van de Grote Witte Troon. Maar als wij Satan en zijn wereld werkelijk OVERWINNEN, zullen wij MET JEZUS CHRISTUS REGEREN!

Het VIJFDE feest is de plechtigste dag van het jaar, de Verzoendag — een heilige bijeenkomst. Het is een dag van vasten. Het is de uitbeelding

van het binden van Satan door Jezus Christus, zodat Satan de mensen gedurende het Millennium en het oordeel van de Grote Witte Troon niet kan misleiden. Deze dag symboliseert de VERZOENING met God.

Daarna komt het ZESDE feest, het feest dat wij nu gaan vieren: het Loofhuttenfeest. Dit is een uitbeelding van DE GROTE OOGST van deze 7000 jaar.

Het ZEVENDE feest, de Grote Laatste Dag, volgt onmiddellijk op de zeven dagen van het Loofhuttenfeest. De eerste van deze zeven dagen is een grote sabbat, en de dag volgend op het Loofhuttenfeest — de achtste dag — is ook een grote sabbat, die het oordeel van de Grote Witte Troon symboliseert.

Een tijd van verjonging

Het Loofhuttenfeest moet een *tijd van inspiratie* zijn, een tijd van verjonging! Het is de enige tijd in het jaar dat God het mogelijk maakt dat al zijn kinderen van hun dagelijkse plichten uitrusten om samen Hem te eren en vreugde te beleven, zich te concentreren op de diepe betekenis van de tijd waarin wij leven en onze *persoonlijke toewijding* aan de taak die ons is gegeven, te HERNIEUWEN!

Als u het Loofhuttenfeest bijwoont, moet u verfrist worden door acht dagen te leven op een wijze die uw perspectief op Gods komende Koninkrijk vernieuwt en u sterkt om

weer een jaar vol TOEWIJDING het werk te doen dat ons is gegeven.

Dit jaar is het misschien noodzakelijker dan ooit dit feest mee te maken! De versterking van ons besluit om de grote opdracht, het Evangelie te prediken, uit te voeren zorgt voor nieuwe kracht en een nieuw perspectief in een steeds dynamischer en toegewijde Kerk. Wij moeten deze invloed allemaal voelen. Bid om *meer inspiratie* en *meer toewijding* in het werk dat nog voor ons ligt.

Dit Feest is de tijd waarin wij de belangrijke boodschappen moeten horen die betrekking hebben op de tijd waarin wij leven en de diepe betekenis van de ophanden zijnde profetische gebeurtenissen. Het is absoluut noodzakelijk om preken over de betekenis van recente gebeurtenissen en de vervulling van de profetieën in onze tijd te beluisteren. U kunt geen enkele dienst missen!

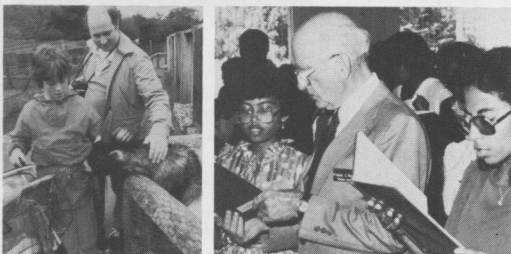
God weet dat zijn Kerk nieuw LEVEN, nieuwe KRACHT en meer INSPIRATIE nodig heeft! Dit Loofhuttenfeest belooft gevuld te zijn met alles wat u nodig heeft om het doel van uw bestaan op aarde te vervullen.

Ongekende betekenis

Wanneer dit Feest een groot aantal mensen voor acht dagen samenbrengt, is de invloed die dit op de betreffende plaats heeft, erg groot. Men vraagt zich af wat voor mensen het zullen zijn. Men vreest het

ergste, maar hoopt er het beste van, en iedere streek maakt zich op haar eigen wijze op voor de stroom van onze „feestvierders“.

Er wordt bijvoorbeeld vaak aan de organisatoren van het Feest gevraagd: „Wat voor mensen zijn het?“, „Wat geloven zij?“, „Wat is het Loofhuttenfeest?“, „Hoe zullen zij zich in mijn gebouwen gedragen?“, „Wordt er veel gedronken?“.

Deze en andere vragen leven bij plaatselijke inwoners.

Door uw voorbeeld zult u hun acht dagen lang het antwoord geven!

Dit is de gelegenheid om een LICHT voor de wereld te zijn door in uw gedrag een beeld te geven van het Millennium — het Koninkrijk van God op deze aarde — als getuigenis voor deze mensen.

Door ons eigen, persoonlijke voorbeeld tijdens dit Feest kunnen wij door God worden gebruikt als krachtige getuigen die anderen kunnen leiden naar de waarheid van God en ontsnapping aan de verschrikkelijke tijden die voor ons liggen!

Wij geven het voorbeeld

Denk daarover na, want het is een heel reële *verantwoordelijkheid!*

God verwacht van ons dat wij anderen het voorbeeld geven. Dit voorbeeld is Jezus Christus die zijn leven leeft in u! Op het Loofhuttenfeest moeten wij aan iedere gemeenschap de resultaten laten zien van een volledig veranderd en bekeerd leven. Dat is een heel belangrijke manier

waarop ieder van u zich dienstbaar kan maken!

Jezus leidde een rein leven. Hij was voorzichtig met andermans eigendommen! Hij betaalde ongetwijfeld zijn rekeningen volledig en op tijd. Laten wij ons realiseren dat onze relatie met iedere persoon met wie wij tijdens het Feest in contact komen, representatief is voor de Kerk als geheel.

Wij zijn uit een verduisterde wereld geroepen om een licht te zijn — om te schijnen voor de mensen, zodat zij onze GOEDE WERKEN zien en onze Vader, die in de hemel is, verheerlijken.

Drinken bijvoorbeeld is een onderdeel van deze feestweek als het met mate gebeurt. Maar laten wij dit privilege niet tentoonspreiden tegenover de gemeenschap door buitensporig veel te drinken!

Wij hoeven niets te verbergen, maar wij moeten er wel voor oppassen niet het verkeerde voorbeeld te geven in de gemeenschap waar het feest wordt gehouden.

De apostel Paulus zei: „Laat van het goede, dat gij hebt, geen kwaad gezegd kunnen worden“ (Rom. 14:16). Paulus zei verder: „Het is goed geen vlees te eten of wijn te drinken, noch iets, waaraan uw broeder zich stoot“ (vers 21).

Wij moeten voor anderen een licht en een voorbeeld zijn. Geef het goede voorbeeld en wees in ALLE dingen GEMATIGD!

Geef al naar gelang de zegeningen

Denk er ook aan dat God ons opdraagt NIET MET LEGE HANDEN naar zijn Feest te komen, maar vooruit te denken en een gul offer aan te bieden in overeenstemming met de zegeningen die Hij ons heeft gegeven.

„Driemaal per jaar zal ieder die onder u van het mannelijk geslacht is, voor het aangezicht van de Here, uw God, verschijnen op de plaats die Hij verkiezen zal: op het feest der ongezuurde broden, op het feest der weken [Pinksteren] en op het LOOFHUTTENFEEST. Maar hij zal dan niet met lege handen voor het aangezicht des Heren verschijnen“ (Deut. 16:16).

God zegt dat ieder naar ver-

mogen moet *geven* (vers 17). Waar onze SCHAT is, daar bevindt zich ook ons HART! Waar is uw hart? Hopelijk in het werk dat Jezus Christus uitvoert!

Denk er dus goed over na. „God heeft de blijmoedige gever lief“ (2 Kor. 9:7). Zorg ervoor dat uw offer in overeenstemming is met de zegeningen die God u heeft gegeven. Wij zijn Gods volk! Laten wij dat aan Hem blijven bewijzen!

Dit jaar kijken wij weer uit naar het fijnste, meest inspirerende Loofhuttenfeest aller tijden!

Op geen enkele wijze kan men de emotionele indruk en opwinding beschrijven die u kunt ervaren als u in een nederige en eerbiedige houding naar de plaats reist die God heeft vastgesteld en waar duizenden andere mensen bijeenkomen als één grote familie om het jaarlijkse Feest van God te vieren!

Vanaf het eerste geluid van vele stemmen die zich in de openingsdienst verheffen in een lied tot aan het afsluitende gebed is het Feest één opwindende, spannende en onvergetelijke ervaring. Er zullen talrijke medeërfgenamen in Jezus Christus in ons midden zijn, mensen voor wie iedere dag en iedere gebeurtenis een ervaring zal betekenen waaraan zij hun hele verdere leven zullen blijven terugdenken!

De week van het Feest

Denk aan wat ons wacht in de week van het Loofhuttenfeest: de prachtige gelegenheid om bezoeken af te leggen en samen te zijn met andere mensen in wie de Geest van God aanwezig is; het bijwonen van inspirerende, verheffende, dynamische diensten en het luisteren naar preken vol diepe betekenis; het meedoen aan de vele activiteiten die op het programma staan; het deelnemen aan bijbelstudies, gezinsactiviteiten en ontspanningsactiviteiten.

God geeft u dit alles — en nog veel meer — op zijn Loofhuttenfeest! Maar laten wij dit Feest vieren in het volle besef WAAROM wij dit doen en de betekenis van dit Feest opnieuw inhoud geven en ons opnieuw wijden aan het werk waartoe God ons heeft geroepen.

Moge God met u zijn en dit Loofhuttenfeest boven verwachting zegenen! □

Wereldvrede op komst!

*Er komt een eind aan vijandigheid, bloedvergieten en oorlog!
De wereld zal uiteindelijk vrede kennen — door ware liefde.*

Earl H. Williams

Liefde! Vrede! De aanhangers van de flower-powerbeweging uit de jaren zestig bazuinden deze verheven woorden overal rond.

Zij voelden de haat, waren getuige van het onrecht, verafschuwden het bloedvergieten. Zij protesteerden tegen deze misstanden, zij zongen en schreeuwden zelfs over betere dingen.

Maar liefde en vrede zijn nooit gekomen.

De dagen van de flower-power zijn al lang voorbij, maar de behoefte aan wereldvrede blijft. Het is ongelooflijk en intreurig, maar op het moment dat u dit leest, staat de wereld op de rand van zelfvernietiging!

Ja, wat de wereld nu nodig heeft is liefde, maar niet de machteloze liefde van de flower-power, en evenmin enige andere liefde van deze wereld. Wij hebben de doeltreffende liefde van God nodig om deze wereld te veranderen.

En de ware liefde van God zal uiteindelijk op deze aarde vrede brengen — en spoedig. Lees verder en ontdek hoe vrede zich, door liefde, over de gehele wereld zal verbreiden.

De oorzaak van haat

Haat betekent het einde van vrede. Maar wat brengt de mensen ertoe elkaar te haten? Wanneer heeft vijandigheid voor het eerst de lelijke kop opgestoken? Om dat te begrij-

pen gaan wij terug naar het begin.

In de Hof van Eden groeiden twee bomen: de boom des levens en de boom der kennis van goed en kwaad (Gen. 2:9). Deze twee belangrijke bomen stonden voor twee verschillende levenswijzen.

De boom des levens stond voor de levenswijze van geven, de weg van Gods liefde, de levenswijze die overal in de wereld van morgen zal overheersen. En wat is de liefde van God? „Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3).

Jezus Christus zegt ons dat Gods liefde twee hoofdaspecten heeft: „Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Matth. 22:37-39).

Jezus maakte zeer duidelijk dat hetgeen Adam door de boom des levens had kunnen krijgen twee belangrijke facetten had, evenals Gods wet in twee takken is verdeeld. De eerste vier geboden van de Tien Geboden leren ons God lief te hebben. De laatste zes tonen ons hoe wij onze naaste moeten liefhebben — hoe vrede wordt voortgebracht door liefde.

Gods boom van liefde leeft door het water of sap dat door de takken stroomt. Jezus Christus vergeleek de heilige Geest met stromend water (Joh. 7:38-39). De heilige Geest stroomt door de boom des levens en

zorgt voor vruchten. En wat zijn de vruchten van die boom? Vijandigheid, bitterheid en haat? Zeker niet! „Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede” (Gal. 5:22).

Maar helaas, Adam, en met hem de hele mensheid, verwierp de boom van liefde en de vrucht van vrede. Adam koos voor de boom der kennis van goed en kwaad, de boom van *nemen*, de boom van vijandschap — de boom die de huidige verschrikkelijke wereld heeft voortgebracht.

De boom van Satan heeft eveneens twee hoofdaspecten: vijandschap jegens God en vijandschap jegens de naaste.

Het sap van deze boom wordt gevormd door de geest van Satan. De rotte vruchten van deze boom vallen overal op de wereld: haat, twist, woede en bloedvergieten (Gal. 5:19-21).

Toen hij van de vrucht van de verkeerde boom at, werd de geest van Adam doortrokken van de levensinstelling van de vijand, de houding van wedijver en nijd. U bent tenslotte wat u eet! De menselijke geest absorbeert de vleselijke houding van Satan jegens God en de naaste, en sindsdien heeft de mensheid niets anders gekend dan haat en de dood. Zoals in Romeinen 8:6 staat te lezen: „Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede.”

Waarom kent de mens geen vrede? „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan

dat ook niet" (vers 7). De menselijke natuur haat Gods boom van liefde — de boom die naar vrede leidt. Wanneer zal er vrede komen? Wanneer de vorst van de vijandschap is ontroond en de vorst van de Vrede is gekroond. Wanneer de mens niet langer van de boom van vijandschap eet en begint te eten van de boom van liefde. En dat is precies wat er zal gebeuren — in de nabije toekomst.

Een nieuw tijdperk

Ja, de Vrededorst komt! De engelen zullen roepen: „Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden" (Openb. 11:15).

Dan zal Jezus Christus Satan als god van deze wereld onttrenen (2 Kor. 4:4). Satan zal gebonden worden en niet langer in staat zijn om zijn vijandige geest uit te zenden (Openb. 20:1-3). Satans boom van vijandigheid zal verwelken en doodgaan — de vruchten ervan zullen verdwijnen.

Dan zal Jezus Christus aan het werk gaan om deze wereld vrede te brengen. Hij zal de volkeren dwingen „hun zwaarden tot ploegscharen om [te] smeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren" (Jes. 2:4). Zij zullen de weg van vrede leren kennen, en u kunt helpen die aan hen te onderwijzen.

Dan zullen „de tijden van de wederoprichting aller dingen" komen (Hand. 3:21). Jezus Christus zal de weg naar de boom des levens — de weg naar vrede — voor iedereen vrijmaken (Openb. 22:2, 14). Gods Geest van liefde zal over de gehele aarde worden uitgestort (Joël 2:28). Overal zullen liefde en vrede heersen, omdat de liefde van God door de heilige Geest in het hart van de mensen zal worden uitgestort (Rom. 5:5).

De wereld zal gereed zijn om de levenswijze van vrede te leren en te volgen. De volkeren zullen bereid zijn van de boom des levens te eten.

De weg naar vrede

Vrede en liefde zullen niet langer holle woorden zijn. De Almachtige God zal ze inhoud, daadwerkelijke betekenis, geven. Want vrede zal

nooit alleen door woorden ontstaan, maar door daden van liefde. God zal de mensen leren hoe zij elkaar moeten liefhebben door middel van zijn wet. In het Koninkrijk van God zullen de wereldleiders op die wet acht willen slaan:

„Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem" (Micha 4:2).

En wij kunnen daarbij zijn om met Jezus de volken te onderwijzen (Jes. 30:20-21)! God geeft ons de gelegenheid de weg naar vrede nu te leren kennen en te bewandelen. Jezus zei: „Zalig de vredebestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden" (Matth. 5:9). Laat er vrede zijn op aarde en laat die bij ons beginnen! Wij moeten die levenswijze volgen alvorens haar te kunnen onderwijzen.

Maar waar moeten wij beginnen? De weg naar vrede begint bij Gods wet van liefde. In de wereld van morgen zullen wij mensen leren hoe zij hun naaste moeten liefhebben door te gehoorzamen aan Gods wet.

De eerste wet die vrede onder de mensen brengt is het vijfde gebod, dat ons zegt onze ouders te eren (Ex. 20:12). In deze tijd is de kloof tussen ouders en kinderen groter dan ooit en zijn wij ook verder dan ooit van wereldvrede verwijderd.

Ouders brengen dictators en oorlogshitsers groot. Kinderen groeien op in minachting en ongehoorzaamheid aan ouders en aan elk ander gezag, zelfs aan dat van God. Het resultaat is misdaad en internationaal terrorisme. Deze kinderen worden de regeerders die de wereld in een oorlog storten.

In de wereld van morgen zullen wij aan ouders leren hoe zij hun kinderen moeten onderrichten. Kinderen zullen hun ouders eren en gehoorzamen. Deze kinderen zullen opgroeien tot vredelievende leiders. En wij moeten die weg naar vrede nu in ons eigen gezin bewandelen en aan onze kinderen onderwijzen.

Lees nu het zesde gebod: „Gij zult niet doodslaan" (vers 13). Er is niet veel verbeeldingskracht voor nodig om te zien hoe deze wet van liefde tot vrede zal leiden. Zonder

doodslag is oorlog onmogelijk. Maar bovendien zullen wij de mensen leren zoveel liefde te hebben dat zij bereid zijn zichzelf op te offeren. „Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden", zei Jezus (Joh. 15:13).

Het zevende gebod luidt: „Gij zult niet echtbreken" (Ex. 20:14). Weer benadrukt God het gezin als middel tot vrede. Overspel heeft in ontelbare gezinnen de vrede verjaagd en tot geweld en echtscheiding geleid.

In de wereld van morgen zullen man en vrouw elkaar trouw blijven. Zij zullen zoveel van elkaar houden dat ontrouw ondenkbaar is. Het gezin zal profiteren van de vrede die deze wet brengt. Brengt u deze wet op dit moment in uw eigen leven in praktijk?

„Gij zult niet stelen," zegt het achtste gebod (vers 15). Hoe vaak is de vrede niet verstoord door het overtreden van deze wet? Het ene volk probeert de eigendommen van een ander volk te stelen, en het resultaat is oorlog. Is de mensen eenmaal geleerd te geven in plaats van te nemen, dan zal diefstal niet meer bestaan. Als er geen diefstal meer bestaat, zal de wereld vrede hebben.

Let op het negende gebod: „Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste" (vers 16). Stelt u zich eens een wereld voor waarin de mensen zich aan hun woord houden, een wereld die vrij is van beschuldigingen en propaganda. Dat is nu het soort vredige wereld die u helpt creëren door deze wet te onderwijzen en na te doen leven.

„Gij zult niet begeren . . . iets dat van uw naaste is," luidt het tiende gebod (vers 17). Dit is de wet die een eind aan oorlog zal maken. Jakobus vroeg: „Waaruit komt bij u strijden en vechten voort?" Het antwoord? „Is het niet hieruit: uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten?" (Jak. 4:1.) Willen nemen is de wortel van alle zonden.

Wij zullen de volken leren genieten van wat God hun heeft geschonken en niet te begeren wat God aan hun naasten heeft gegeven. Zij zullen leren God te prijzen om zijn overvloedige zegeningen — blij te zijn met hun naasten in plaats van

begeerte te voelen. De hele wereld zal God in vreugde dankbaar zijn. Gods weg van liefde zal het fundament zijn van wereldvrede, die door eenheid volmaakt zal worden. De liefde van God gaat verder dan „uws broeders hoeder” zijn. God wil dat u en de hele mensheid zeggen: „Ik *ben* mijn broeder.” Als wij dit toppunt van liefde eenmaal hebben bereikt, dan zal de wereldvrede volmaakt zijn.

Volmaakte vrede

Jezus Christus verklaarde het „ik ben mijn broeder”-concept van de liefde toen Hij zei: „Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Matth. 22:39). Wij moeten onze broeder liefhebben zoals wij onszelf liefhebben.

De apostel Paulus gaf een nadere uitleg van dit principe van liefde door eenheid toen hij aangaande Jezus schreef: „Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft... en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft” (Ef. 2:14, 16).

Jezus Christus maakt ons één in Zichzelf. Hij bevrijdt ons van de levenswijze van wedijver en strijd. Hij geeft ons de kans onze naaste lief te hebben als onszelf. Wij moeten onze zelfzuchtige beslommingen en motivaties kruisigen en Jezus Christus in ons laten leven (Gal. 2:20). Daarna moeten wij aan onze naaste geven als aan iemand in Christus (Gal. 3:26-29).

Maar wat maakt ons tot broeders — tot één familie? In de menselijke familie worden wij één door het bloed. In Gods Gezin is er een sterkere band dan die van het bloed. Wat bindt ons?

Zie 1 Korinthe 12:13: „Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.”

Wij delen de Geest van God die door onze geest en ons karakter stroomt. Door deze Geest van liefde en eenheid zullen de volken van deze aarde vrede vinden. Er zal één Heer zijn en één geloof. „Alle einden der aarde zullen het gedenken en zich tot

de Here bekeren; alle geslachten der volken zullen zich nederbuigen voor uw aangezicht” (Ps. 22:28). God zal alle volken zelfs één taal geven (Zef. 3:9). De heilige Geest van God zal de volken in universele liefde en vrede samenbinden. Alle landen zullen één wereld vormen onder God — onscheidbaar.

Eén wereld onder God

Liefde wordt niet alleen geuit in woorden, maar ook in daden. Woorden van liefde moeten worden gesteund door daden van liefde (1 Joh. 3:18). In de wereld van morgen zult u de volken leren één te worden met hun broeders. Hier volgen drie werkwoorden waarmee handelingen worden aangeduid die zullen leiden tot de eenheid en vrede in de wereld.

Het eerste werkwoord is *accepteren*. Als mensen in eenheid en vrede willen leven, moeten zij elkaar accepteren. Veel mensen weigeren anderen te accepteren omdat zij anders zijn. Liefde vereist een volledig accepteren van anderen.

Wij accepteren onze naaste door God: „Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, kan ook God, die hij niet gezien heeft, niet liefhebben. En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben” (1 Joh. 4:20-21). Het is niet moeilijk onze naaste te accepteren als wij ons realiseren hoeveel wij gemeen hebben. Wij zijn allen naar het beeld van God gemaakt. Wij hebben allen hetzelfde potentieel: deel uit te maken van het Gezin van God. Wij hebben allen onze hoop en dromen, zorgen en wanhoop.

Natuurlijk zijn er verschillen, ook al hebben wij veel dingen gemeen. Dit brengt ons op het tweede werkwoord van vrede: *bewonderen*. God heeft verscheidenheid geschapen: verschillende culturen, persoonlijkheden en talenten. Dat is goed. Zoals de Fransen zeggen: „Vive la différence.”

In de tegenwoordige wereld gebruikt Satan deze verschillen om haat en vooroordelen te zaaien. Als iemand anders is als wij, denken wij dat hij minder waard is. Wij vermijden hem. Maar de weg van God is om de verschillen in de mensen te

bewonderen. Deze verschillen zijn een afspiegeling van God Zelf. God heeft vele wonderbaarlijke eigenschappen en talenten. Als een God van liefde heeft Hij die over alle volken verdeeld.

Paulus leerde: „In ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf” (Filipp. 2:3). In de wereld van morgen zal het ene volk de talenten die een ander volk van God heeft ontvangen, bewonderen. Geen enkel volk zal op een ander volk neer kijken. Deze bewondering zal leiden tot respect, en respect tot vrede.

Het derde werkwoord is *dienen*. Dienstbaarheid is een bewijs van liefde en de hoeksteen van vrede. Als mensen elkaar eenmaal accepteren en bewonderen, kunnen zij elkaar in vrede dienen.

Dienstbaarheid leidt onze gedachten van onszelf af en richt ze op het welzijn van anderen. Wanneer iemand geeft, heerst er geluk en vrede. Jezus zei: „Het is zaliger te geven dan te ontvangen” (Hand. 20:35).

Stel u eens voor dat alle volken van de wereld elkaar helpen en dienen — wat zal de wereld dan schitterend zijn! Ja, door de eenheid die teweeg gebracht wordt door accepteren, bewonderen en dienen zal er volmaakte vrede onder de volken heersen. Breng deze drie vandaag nog in praktijk. Binnenkort zult u ze aan de gehele wereld kunnen onderwijzen.

De boom des levens toegankelijk

Bijna 6000 jaar geleden verwierp Adam de boom des levens, de vredesboom van God. Over een gering aantal jaren zal de mensheid een nieuwe kans krijgen om van deze boom te eten. Deze keer zal de mens de levenswijze van God accepteren. Deze keer zult u, samen met Jezus Christus, aanwezig zijn om te helpen de juiste weg te wijzen.

Door de wet van God zal de mens leren zijn naaste lief te hebben. De mensen zullen niet slechts bloedbroeders zijn, maar ook geestelijke broeders — voor altijd één. Zij zullen elkaar accepteren, elkaar bewonderen, elkaar dienen.

Wereldvrede zal tot stand komen door liefde. Laten wij nu de levenswijze van vrede volgen, en als Jezus Christus terugkeert die vrede over de gehele wereld verspreiden! □

In een wereld van verdeeldheid Een Feest van Eenheid

*Het Loofhuttenfeest is gericht op eenheid
onder ware christenen en symboliseert
de vrede van de wereld van morgen.*

K. Neil Earle

Onze wereld is op tragische wijze verdeeld! Communisme staat tegenover kapitalisme. Democratische en totalitaire systemen concurreren met elkaar. Werknemers voeren strijd tegen werkgevers; tieners irriteren hun ouders; studenten staan tegenover leraren; linkse en rechtse ideologieën liggen met elkaar overhoop. De litanie van de verdeeldheid klinkt ons van elke hoek tegemoet.

Overall, zo lijkt het, zijn extre-

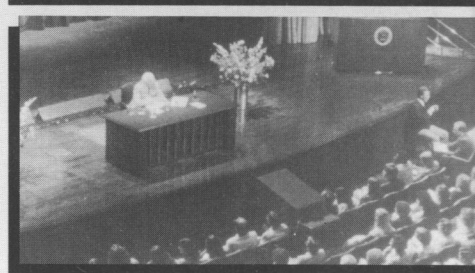
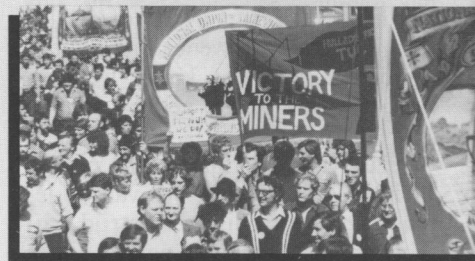
misme en polarisatie regel, antagonisme en beschuldigingen vrijwel de norm. Waar zijn „de mensen van goede wil“?

Wij zien de vervulling van een ijzingwekkende profetie, die de apostel Paulus meer dan 1900 jaar geleden noteerde: „Want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel . . . liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar” (2 Tim. 3:2-3).

Jeremia klaagde over deze zelfde maatschappelijke ontwrichting, de gebroken menselijke verhoudingen waarvan geprofeteerd werd dat ze vooral de rijke landen in de eindtijd zouden teisteren: „Ach, dat ik in de woestijn een nachtverblijf voor reizigers wist, dat ik mijn volk kon verlaten en van hen weggaan; want allen zijn zij echtbrekers, een troep trouwelozen . . . stelt op niet één broeder

uw vertrouwen, want iedere broeder is een aartsbedrieger, en iedere vriend gaat rond met kwaadsprekerij . . . Een moordende pijl is hun tong, die bedrog spreekt” (Jer. 9:2, 4, 8).

Wat heeft dit alles te maken met

de Wereldwijde Kerk van God en het Loofhuttenfeest?

Alles, letterlijk alles.

Het komende utopia

In vroeger dagen heeft de Almachtige God een aantal zeer betekenisvolle feestdagen aan zijn volk Israël geopenbaard — zeven jaarlijkse Heilige Dagen die veel meer zijn dan een onsamenhangende reeks zinloze festijnen. Gods Heilige Dagen zijn een schitterende, geleidelijk zich ontvouwende illustratie van Gods eigen plan, een plan dat verborgen is voor de wijzen van deze wereld, maar dat glashelder is geopenbaard aan gewone mensen zoals wij (Matth. 11:25).

Een belangrijk deel van Gods verheven plan vormt de gedwongen instelling van een ordelijke en harmonieuze periode van 1000 jaar op deze aarde (Openb. 20:6). Duizend jaren gedwongen vrede!

Jezus Christus kondigde dit tijdens zijn dienaarsambt op aarde aan. Hij voorspelde een tijd waarin de volkeren van deze aarde gedurende 1000 jaar zouden worden geleid door de Vredevorst en zijn zorgvuldig uitgekozen staf (Matth. 25:31-32).

Talrijke passages verkondigen deze opzienbarende waarheid.

Tijdens het Millennium zal de handhaving van de wet geconcen-

treerd zijn in de wijze vaste handen van Jezus Christus en zijn functionarissen (Matth. 24:30-31).

Een wereld waarin de Tien Geboden en Gods overige wetten worden gehandhaafd — een wereld waarin winkeldiefstal, verkrachting, geweldpleging, moord en samenzweringen zijn uitgebannen!

Jesaja voorspelde: „De Here heeft u wel brood der benauwdheid en water der verdrukking gegeven, maar uw leraars zullen zich niet meer verbergen, doch uw ogen zullen uw leraars zien; en wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop” (Jes. 30: 20-21).

Een strak gecontroleerde wereld? Ja.

Een wereld waarin gezag en wet alomtegenwoordig zijn? Vanzelfsprekend.

Maar niet Orwell's wereld van Grote Broer uit 1984. Niet wanneer aan het hoofd van de regering die Ene staat die de volle prijs heeft betaald in dienstbetoon aan God en de mens — de prijs van zijn eigen bloed (Lukas 22:20)!

De juiste houding

Jezus Christus bewees zijn absolute oprechtheid, zijn vastbeslotenheid om de mensheid te dienen zonder een compromis te sluiten met de wetten van zijn Vader. Hoe? Door zich te onderwerpen aan het moeilijkste deel van Gods meesterplan — het voorbestemd zijn voor een bloedige dood aan het hout.

Hebreeën 12:2 vertelt ons dat wij gericht moeten zijn op „Jezus, de leidman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods.”

Zelfs als mens voegde Jezus een eindeloze diepte toe aan het woord *barmhartigheid*. Zijn dienaarsambt kenmerkte zich door een

door een openheid zonder schaamte en door gevoel voor de menselijke problemen.

Een regering met deze motivatie — een koninklijk Gezin van onbaatzuchtige dienaren, letterlijke broeders van Jezus Christus (Hebr. 2:11) — garandeert volmaakte gerechtigheid en eerlijkheid voor allen.

Het glorierijke Millennium zal spoedig aanbreken (Jak. 5:8). De tekenen van de ineensstorting van de oude orde zijn overal om ons heen (Matth. 24:3-8).

Hoe moeten wij ons dan voorbereiden op het Feest dat de aanstaande wereld van morgen symboliseert?

Handelen als één man

Het Loofhuttenfeest behoort bij te dragen tot grotere eenwording van Gods Kerk terwijl de climax nabij komt.

Gezamenlijke activiteiten leiden tot eenheid. Meer dan 100.000 onder ons zullen gelijktijdig op meer dan 80 plaatsen over de hele wereld bijeenkomen. Als een schitterend gecoördineerde eenheid zal Gods volk, in de leeftijd van 1 tot 101 jaar, van China tot Chili, van Brno tot Brits Columbia, zich verheugen ten overstaan van zijn Schepper, op de wijze zoals God dat beveelt (Deut. 16:14).

Hoe raakt dit Jezus Christus, het Hoofd van Gods Kerk?

„Gij zijt mijn vrienden,” belooft Jezus, „indien gij doet, wat Ik u gebied . . . Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij” (Joh. 15:14; 16:24).

Het geloof in het onzichtbare leiderschap van Jezus Christus maakt het Feest mogelijk. Gods Kerk toont dat wij collectief weten dat de gezagslijnen in Gods werk rechtstreeks naar de hemel zelf lopen.

Er is meer gaande dan het oog ziet op het Loofhuttenfeest. Jezus Zelf wandelt op onze verspreide bijeenkomsten te midden van ons (Matth. 18:20). Dat inspireert — en verenigt (Joh. 17:21).

Op dit Feest zouden wij als één lichaam kunnen vragen tot een beter begrip te mogen komen van het projekt dat God als no. 1 in gedachten heeft, en wel op dit moment: de

schreeuwende noodzaak om de gezalfde Koning der koningen terug te zenden naar deze aarde — de schrijnende, dwingende noodzaak om een lijdende mensheid te verlossen, om het mensenras te redden uit de verziekende tragedies die onze planeet teisteren.

De centrale verzen van de Bijbel zijn Handelingen 3:19-21: „Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher.”

En wat zal er op deze aarde wederopgericht worden bij Jezus' wederkomst? Gods regering!

Het hele beeld

Voordat het Koninkrijk komt moet de waarschuwing van het Evangelie worden gepredikt (Matth. 24:14). Gods werkwijze is: Waarschuw de mensen eerst en dan zullen zij genoeg weten om tot berouw te komen en zich bij Jezus' terugkeer tot God te wenden (Jes. 2:2-3).

U en ik worden geroepen om de verkondiging van dit Evangelie te steunen, om deze kruistocht voor het gezonde verstand te schragen (Ezech. 18:30-32). Dit is nu Gods eerste prioriteit (Matth. 6:33).

Wij beschouwen dit Feest als een teken, een garantie dat een betere wereld op komst is. Het goede nieuws is dat dit nu niet lang meer zal duren! Hoe hoopvol — hoe zinvol — is dit vooruitzicht!

Dit doel moet ons nog meer aanscharen dan ooit tevoren. De wereld heeft het Koninkrijk steeds harder nodig. Zien wij dat in?

Een groepsinspanning

Gemeenschappelijke doeleinden versterken de eenheid, en eenheid is de olie, de geestelijke balsem die de diverse onderdelen van Gods Kerk helpt harmonieus te functioneren (Ps. 133:1-2). Hoe velen van ons zouden, alles welbeschouwd, ook maar de juridische kneepjes

meester zijn om het tijdschrift *The Plain Truth*, bijvoorbeeld, in een Derde Wereld-land binnen te krijgen? Gods Kerk van nu is een grote operatie. Zij heeft organisatie, gespecialiseerde, technische deskundigheid: „En er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt . . . Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden” (1 Kor. 12:6,14).

Geestelijke voorbereiding is de ware sleutel tot eenheid (Ef. 4:24-25). Denk aan onze broeders in moeilijke omstandigheden — in Haïti en Oost-Duitsland, in Burma en Belfast. Dit geeft ons geestelijk meer begrip en eenheid (vers 4). Het helpt beseffen hoe God een groepsinspanning gebruikt om het werk te voltooien.

De meeste leden worden op het Loofhuttenfeest indringender met Gods regering geconfronteerd dan op welk ander tijdstip van het jaar ook. Denk aan de coördinatoren van het Feest, de gastsprekers, zaalwachters en diakenen; er zijn talloze activiteiten nodig voor een ordelijk en vruchtbaar Feest. Besluit dan een goodwill-gezant te zijn, een gezant van de eenheid (2 Kor. 5:20).

Bid voor andere Feestplaatsen. Tracht dit jaar iets meer naar buiten te treden. Wees hartelijk, dienstbaar, zorgzaam voor gasten en nieuwe mensen die onder ons zullen zijn (Ex. 22:21). Woon de Feestfilms bij — deze produkties dragen bij tot de eenheid.

Stem uw kinderen nu af op de juiste golflengte. Besluit op tijd op de diensten te zijn. Besteed meer aandacht aan de preken dit jaar. Werk mee aan de oplossing, niet aan het probleem (Rom. 13:11-12).

Wij zijn een „klein kuddeke” (Lukas 12:32), maar tezamen op dit Feest vormen wij de grootste jaarlijkse conclaaf op het aardoppervlak. Wij zijn Gods eigen volk, dienstbaar aan een onfeilbare visie van de enige toekomst die het streven waard is — de ongelooflijke kans om miljarden mensen te helpen vrede en produktiviteit te vinden in het Gezin van God (Matth. 25:34). □

UW ONTZAGWEKKENDE TOEKOMST

Het woord 'evangelie' betekent 'goed nieuws'. Als deze boodschap werkelijk wordt begrepen, openbaart zij ons een menselijk potentieel zo overweldigend en ontzagwekkend, dat het ons in eerste instantie als niet te geloven voorkomt. Schrijf om ons boekje *Uw ontzagwekkende toekomst — Hoe de religies u misleiden*.

WAT BEDOELT U MET BEKERING?

Slechts enkelen weten op welke wijze iemand wordt bekeerd: of dit plotseling gebeurt, in één keer, of geleidelijk. Vindt bekering onmiddellijk plaats of is er sprake van een proces? Het wordt hoog tijd dat wij begrijpen wat werkelijke bekering inhoudt. Schrijf om ons boekje *Wat bedoelt u met bekering?*

Hebt u geleerd uw dagen te tellen?

Clayton D. Steep

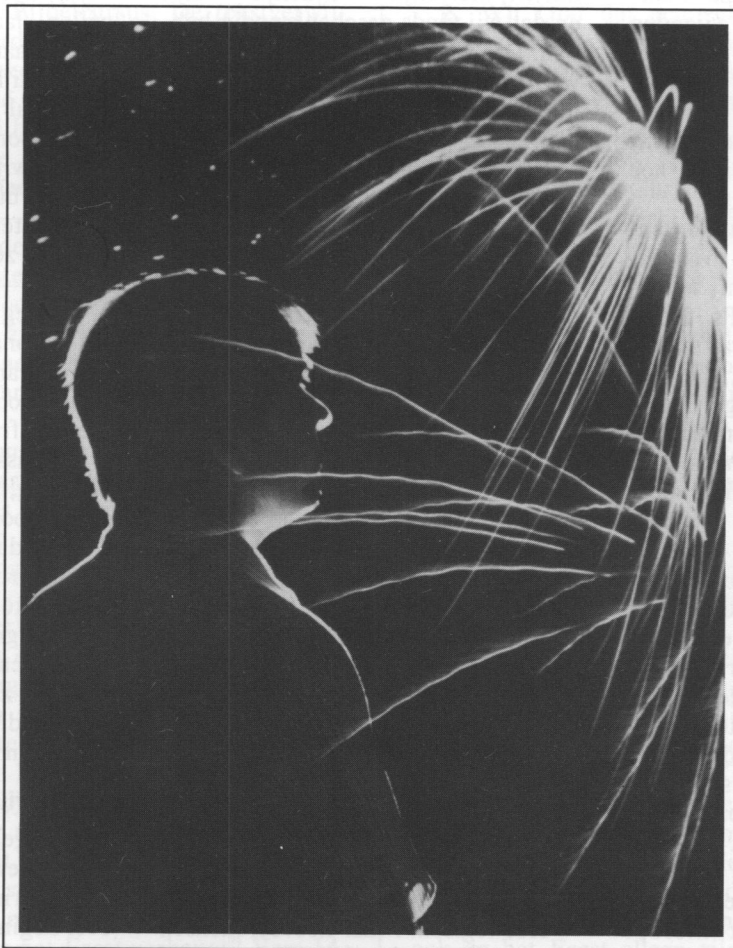
Een sneeuwbal in de zon. Een vallende ster. Een zevenklapper die zich uitput in een kortstondige, lawaaiige schittering om dan als een nachtkaaars uit te gaan.

Dergelijke vergelijkingen hebben sommigen gemaakt om de kortstondigheid van dit aardse leven te beschrijven.

Al zijn die vergelijkingen niet afkomstig uit de Bijbel, toch geven ze op een treffende manier uitdrukking aan de onontkoombare waarheid dat ons aardse leven tijdelijk is. De Bijbel bevat echter vele eigen beschrijvende termen om hetzelfde uit te drukken:

Onze dagen gaan „sneller dan een weversspool” (Job 7:6), „sneller dan een ijlbode . . . Zij glijden voorbij gelijk biezen boten, als een arend, die toeschiet op de prooi” (Job 9:25-26).

Wij zijn als „een ademtucht, die vervliegt” (Ps. 78:39), een bloem die verwelkt, een schaduw die vliedt

(Job 14:2). Ja, ons leven is slechts een korte pelgrimstocht (1 Kron. 29:15). Daarna worden wij als „water , op de aarde uitgegoten, dat niet verzameld wordt” (2 Sam. 14:14). De Bijbel bevat deze en vele andere dergelijke vergelijkingen om-

dat God niet wil dat wij vergeten dat wij sterfelijk zijn. Eens per jaar gebiedt God zijn volk het Loofhuttenfeest te vieren (Lev. 23:33-36) — ook bekend als het Feest der Tijdelijke Onderkomens — met het specifieke doel uit te beelden dat dit leven tijdelijk is.

Deze korte pelgrimstocht

Zo er één gedachte is die men van nature eenvoudig niet wenst te koesteren, dan is dat wel dat men een fysiek wezen van vlees en bloed is dat met de dag ouder wordt. Elke dag betekent een dag minder op deze aarde. De meeste mensen gedragen zich alsof er geen limiet is aan de hoeveelheid tijd die zij hebben, alsof de „dag des oordeels” nimmer zal komen.

Anderzijds zijn er sommigen die dit onderwerp althans voldoende hebben bestudeerd om enorme hoeveelheden tijd en geld te besteden aan een wanhopige poging om dit leven te behouden en te verlengen door verjongingskuren, excentrieke

voeding, supervitaminepreparaten, hormonen en dergelijke. Maar helaas, op zijn hoogst betekenen dergelijke maatregelen alleen maar uitstel, en geen afstel, van het onvermijdelijke.

God onze Schepper, de Enige die eeuwig leeft, die alleen het eeuwige leven kan schenken, wil dat wij vaak over dit onderwerp nadenken. Ja, zelfs elke dag. Opdat wij nimmer vergeten hoezeer wij van Hem afhankelijk zijn.

Hoe onafhankelijker en zelfstandiger iemand is, hoe groter zijn talenten, hoe beter zijn gezondheid en levensstandaard, hoe minder geneigd hij is zich te bekommeren om zijn relatie met God. Wanneer het goed gaat, zo meent de menselijke natuur, wie heeft dan God nodig?

David was zich van deze waarheid bewust. Hij had vele vijanden overwonnen, onder wie de reus Goliath. Hij had alle reden om zich fysiek zelfverzekerd te voelen. Daarom, ongetwijfeld, vroeg hij God hem te helpen beseffen hoe sterfelijk hij was.

„Laat mij, Here, mijn einde kennen, en welke de maat van mijn dagen is”, bad David, „laat mij weten, hoe vergankelijk ik ben” (Ps. 39:5).

Vergankelijk? David? Ja, inderdaad. Zoals wij allemaal. „Zie, Gij hebt mijn dagen als enige handbreedten gesteld, mijn levensduur is als niets voor U; ja, ieder mens staat daar [wanneer hij zich het fitst voelt, wanneer hij verstandelijk op zijn hoogtepunt is, wanneer hij talenten, een goed uiterlijk, roem, fortuin, invloed, persoonlijkheid, macht heeft — als alles hem meeloopt], enkel een ademtocht [of damp]” (vers 6).

U hoeft alleen maar het deksel van een pan kokend water op te lichten om te zien hoe lang waterdamp bestaat. Een wolk stoom stijgt in koortsachtige beweging op. U ziet hem, hoort hem, voelt hem. En plotseling is hij weg.

Hoezeer gelijkt deze zeer korte menselijke pelgrimstocht hierop! „Gij, die niet eens weet, hoe morgen uw leven zijn zal! Want gij zijt een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt” (Jak. 4:14).

Wat moeten wij doen?

Er is geen geschikter tijd om dit

onderwerp te overdenken dan tijdens het Loofhuttenfeest — het Feest der Tijdelijke Onderkomens — een beeld van de tijdelijke aard van het fysieke leven.

Tijdens de dagen van dit Feest is ons levenspatroon tijdelijk anders dan gedurende de rest van het jaar. Het is een niet-blijvende verandering waarmee wij tonen dat dit leven vergankelijk is.

Om opnieuw te leven na dit leven, moeten wij het eeuwige leven als een speciaal geschenk van God ontvangen. Tegenwoordig beseffen weinig mensen dit. Zij denken dat wij al onsterfelijk zijn, doordat wij een onsterfelijke ziel hebben. Maar dat is geenszins het geval.

In het Millennium, echter, zal iedereen over de hele wereld begrijpen dat wij sterfelijk — tijdelijk — zijn en dat wij Gods geschenk nodig hebben. Dat is een van de waarheden die wij te kennen geven door het Feest der Tijdelijke Onderkomens te houden.

Waar gaat het in dit leven om? Wij weten zeker dat het een begin en een einde heeft. Wij zijn op pelgrimstocht tussen twee punten. Waarvoor? Wat wordt er tijdens deze pelgrimstocht geacht te gebeuren? Wat behoren wij te doen? Wat moeten wij bereiken met de korte spanne tijds die ons is toegemeten?

Lees het antwoord zoals God het in zijn Bijbel heeft bewaard. Salomo schreef: „Van al het gehoorde is het slotwoord: Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen” (Pred. 12:13).

Wij doen er goed aan dit nog eens te lezen. Aangezien dit vergankelijke leven snel en ongemerkt voorbijgaat, is de wijze — de verstandige, logische — manier om onze tijd te gebruiken ons voor te bereiden op het volgende leven: in de juiste relatie met God te komen opdat Hij het juist acht ons het eeuwige leven te schenken.

Hoe logisch. Maar hoeveel mensen zien dit als hun hoofddoel? Laten wij alles in de juiste verhoudingen zien. Wij weten dat wij niet door onze werken gerechtvaardigd of behouden worden. Maar wij zullen beslist in het toekomstige leven beloofd worden naar onze werken in dit leven. De Bijbel laat hierover geen twijfel

bestaan (Matth. 16:27; Openb. 14:13).

Wat voor beloning?

Maakt u zich nu eens een voorstelling van uzelf op het moment dat de beloningen worden uitgedeeld, wanneer de uren doorgebracht met bijbelstudie, gebed, het vervullen van de opdracht van Jezus, het goed doen aan anderen, concreet verschil uitmaken.

Terwijl u daar voor Jezus Christus staat, ontvangt u de beloning die u hebt verdiend. Stelt u zich, indien mogelijk, uw gevoelens op dat tijdstip voor. Zult u op dat moment beseffen dat uw beloning groter had kunnen zijn — veel groter misschien? Voor welke activiteit waaraan u nu zoveel van uw tijd, moeite, geld en andere middelen wijdt, zoudt u op dat moment uzelf willen slaan? Wat neemt nu zoveel van uw aandacht in beslag dat dan zo jammerlijk onbeduidend zal lijken?

Er zal geen beloning zijn voor uren doorgebracht met televisiekijken terwijl Gods Woord ongeopend op het bureau ligt. Geen beloning voor materiële activiteiten en projecten — zelfs al zijn ze gepast en correct — die onze geestelijke groei in de weg staan. Geen beloning voor het veronachtzamen van gelegenheden om anderen te helpen. Geen beloning voor het doen van Gods werk met de franse slag.

En misschien, zelfs, helemaal geen beloning, hoe ontnuchterend die gedachte ook is!

Niet dat onze drijfveer moet zijn een zo groot mogelijke beloning voor onszelf te krijgen. Het is veeleer zo dat hoe groter de beloning is die wij ontvangen, des te groter onze mogelijkheid zal zijn de uitbreiding van de grandioze heerschappij van God te dienen en te steunen.

Ware wijsheid

Het gebed van Mozes, zoals dat weergegeven wordt in Psalm 90, is in deze periode speciaal geschikt voor overweging, aangezien het het begin is van het Vierde Boek van Psalmen, dat te maken heeft met het Loofhuttenfeest (zie het artikel „Psalmen en behoud: De boodschap die de meesten over het hoofd zien!” in HET GOEDE NIEUWS van juni/juli 1984).

(Zie verder pagina 21)

Het Loofhuttenfeest is een familieaangelegenheid

Het Goede Nieuws van de Wereld van Morgen presenteert, in samenwerking met de afdeling Bijbelcursus, korte studies van bepaalde onderwerpen in de Bijbel, die van belang zijn voor de ontwikkeling van toekomstige leden van het Gezin van God. Bijbelstudie is een der middelen waardoor christenen dagelijks vernieuwd worden (2 Kor. 4:16); laten wij ons daarom verder oprispen met de kostbare waarheid van Gods Woord!

Instructies: De vorm van deze ministudies is gelijk aan die van de Bijbelcursus. De tekstverwijzingen die als antwoord op de vragen worden gegeven moet u zelf opzoeken en *lezen in uw bijbel*. De commentaren die op de vragen volgen gaan dieper op de zojuist gelezen bijbelteksten in. (Deze studies zijn gebaseerd op de Nieuwe Vertaling van het NBG, tenzij anders aangegeven.)

Voor Gods volk over de hele wereld is het Loofhuttenfeest de gelukkigste periode van het hele jaar! Grotendeels omdat God vaststelde dat dit Feest op het gezin gericht zou zijn. Het is een speciale gelegenheid voor het hele gezin om een week lang samen te zijn en de komst van de schitterende wereld van morgen te vieren.

Zowel ouders als jongeren van Gods Kerk kijken het hele jaar lang naar dit Feest uit.

Voor de kinderen is het Feest vol activiteiten en nieuwe dingen. Voor de volwassenen is het een aangename verandering van ritme en een gelegenheid om geestelijk verjongd en opnieuw toegewijd te worden, en zich te verheugen met onze *geestelijke* familie, onze broeders en zusters in Jezus Christus, met wie wij de eeuwigheid zullen delen.

Laten wij eens een aantal grondteksten over dit Feest doornemen om te zien waarom God de nadruk legt op de eenheid van het gezin en de gezamenlijke vreugde bij deze jaarlijkse bijeenkomst.

1. Wat is het door God gestelde thema van het Loofhuttenfeest? Deut. 16:13-15. (Let op de woorden *waarlijk vrolijk zijn*.) Wil God dat iedereen, ongeacht zijn leeftijd, maatschappelijke of financiële positie, zich gedurende het Feest verheugt? Vers 14.

God zegt ons dat het Loofhuttenfeest een gelukkige, schitterende periode moet zijn. Voor de gemeente van het oude Israël — Gods fysieke, oudtestamentische Kerk in de woestijn (Hand. 7:38) — was het een periode van vreugde, omdat vlak voor dit

Feest de overvloedige voedselvoorraad voor de winter werd geoogst. Voor Gods geestelijke Kerk van nu heeft dit Feest echter een veel grotere betekenis.

Het Loofhuttenfeest is een symbool — een voorproef — van de welvaart, het geluk, de vreugde en de universele vrede die in het Millennium onder de rechtvaardige regering van Jezus Christus tot stand zal komen. Gehoorzaamheid aan Gods wetten en geopenbaarde levenswijze zal de wereld van morgen tot een uiterst gelukkige woonplaats maken.

2. Wil God dat een echtgenoot zijn vrouw en kinderen meeneemt om zich *samen* met hen te verheugen tijdens het Feest? Deut. 12:5, 7, 12; 16:14. Moeten zij wonen in tijdelijke onderkomens op de plaats die door God voor de viering van dit Feest wordt aangewezen? Lev. 23:42.

3. Vierde Jezus Christus, als kind, met zijn menselijke familie de jaarlijkse feesttijden van God (niet die van *de mensen* — Lev. 23:1-2)? Lukas 2:41-42. Bleef Hij als volwassene deze dagen vieren? Joh. 7:1-2, 10-11, 14.

Jezus Christus nam vanaf zijn vroege kinderjaren Gods jaarlijkse feesttijden in acht. Jozef, zijn menselijke voogd, en Maria, zijn moeder, vierden gehoorzaam alle jaarlijkse feesten tezamen met Jezus en diens jongere broers en zusters. Met zijn menselijke familieleden verheugde Jezus zich op het Loofhuttenfeest, precies zoals Hij, de Here God van het Oude Testament, het oude Israël had geboden.

4. Maar zal het soms onmogelijk zijn al onze gezinsleden mee te nemen naar het Loofhuttenfeest? Matth. 10:36.

Natuurlijk is het niet altijd mogelijk dat alle leden van Gods volk met hun fysieke gezinsleden op het Feest zijn, vooral als sommige gezinsleden nog niet door God zijn geroepen en daarom Gods feesttijden niet in acht willen nemen. God verwacht echter van zijn volk dat het dit zeven dagen durende feest bijwoont met de naaste familieleden, indien mogelijk, opdat men zich tezamen kan verheugen.

5. Mogen alleen gezinsleden van het Feest genieten? Hoe is het met degenen die om welke reden dan ook op het Feest alleen zijn? Deut. 16:14.

Het Feest is een tijd om van de anderen weg te gaan en een individuele vakantie te houden. God beveelt zijn hele volk *bijeen te komen* om onderwezen te worden, zich te verbroederen en zich te verheugen, of men nu wel of niet getrouwd is en

kinderen heeft. Ook als wij geen natuurlijke familieleden onder ons hebben, kunnen wij toch de vreugde en de overvloed van deze feestperiode met andere leden van Gods Kerk ervaren.

Voor degenen die een natuurlijk gezin hebben, is het Loofhuttenfeest een schitterende tijd om christelijke liefde te betonen door broederlijke omgang met weduwen, wezen en anderen die op het Feest alleen zijn.

Het Loofhuttenfeest is een periode van waar plezier voor iedereen en van geconcentreerd onderricht door Gods dienaren.

Het Feest is ook een tijd voor vriendschappelijke omgang met gemeenteleden uit verschillende delen van het land of uit andere landen. Christenen op het Feest tonen, door de manier waarop zij in harmonie samenleven, hoe deze wereld zou kunnen zijn als iedereen Gods wetten opvolgde — en hoe de wereld zal zijn na de terugkeer van Jezus Christus!

Het vieren van dit Feest is duidelijk een schitterende gelegenheid, die onze hemelse Vader ons geeft, waarbij velen van ons de gezinsrelaties kunnen verstevigen en waarbij wij allen banden met onze geestelijke familieleden kunnen ontwikkelen. Niet alleen symboliseert het Feest het Duizendjarig Rijk, het is ook een voorproef van het bestaan in het over het heelal regerende Koninkrijk van God — van het samen delen van de eeuwigheid als verheerlijkte leden van Gods Gezin.

6. Toont God duidelijk dat het zijn doel is zijn goddelijke Gezin te vergroten door er veel geestelijke kinderen in op te nemen? 2 Kor. 6:18; Hebr. 2:9-10; Openb. 21:7.

7. Is Jezus Christus de eerstgeborene van vele kinderen van God? Rom. 8:29; Kol. 1:18.

Jezus Christus is Gods eerstgeboren Zoon en onze Oudste Broer omdat ook wij, als wij ware christenen zijn, bij de opstanding in Gods Gezin kunnen worden geboren.

8. Worden christenen reeds nu kinderen van God de Vader genoemd? 1 Joh. 3:1-2. Maar ook al worden wij als Gods kinderen beschouwd, wij zijn nu nog slechts „erfgerechtigden”, die pas in de toekomst erfgenamen zullen worden. Gal. 4:6-7; Rom. 8:14-17.

Degenen die door God zijn geroepen (Joh. 6:44) om van zijn geestelijke Gezin deel uit te maken zijn nu nog slechts *verwekte* kinderen — verwekt door Gods Geest, maar nog niet uit Gods Geest *geboren* (Joh. 3:1-8). Wanneer zij bij de opstanding uit God worden geboren, erven zij Gods Koninkrijk — worden zij goddelijke, eeuwige leden van Gods Gezin.

9. Hoe wordt men door God „verwekt”? Hand. 2:38. Maakt het ontvangen van Gods heilige Geest iemand tot een ware christen? Rom. 8:9-10.

Wanneer God u de kostbare gave van zijn heilige Geest schenkt, wordt u een verwekte zoon of dochter van God — zijn eigen kind, doordat zijn Geest uw geest binnendringt en zich verbindt met de „geest van de mens” (vgl. 1 Kor. 2:9-12).

God wordt dan uw hemelse Vader (Matth. 6:9).

Niet figuurlijk, omdat Hij de hele mensheid schiep, maar letterlijk. Precies zoals een menselijke vader zijn fysieke eigenschappen op zijn kinderen overdraagt wanneer zij verwekt worden, zo draagt God zijn geestelijke eigenschappen over op zijn door zijn Geest verwekte kinderen (2 Petr. 1:4). En precies zoals de kinderen van een menselijke vader mensen zijn, zullen de door God verwekte kinderen eens Goden zijn!

Wanneer wij door Gods heilige Geest zijn verwekt, komen wij in een gezinsrelatie met onze Vader in de hemel en onze Oudere Broer, Jezus Christus (Matth. 28:19; Hebr. 2:11-12).

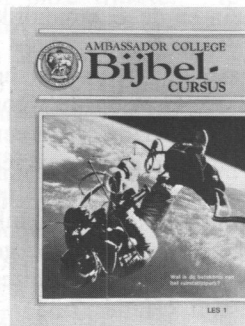
En evenals een ongebornen, natuurlijk kind groot genoeg moet worden om uit zijn menselijke moeder te worden geboren, zo moet de verwekte christen geestelijk groeien, groeien in de genade en de kennis van Jezus Christus en in de vruchten van Gods Geest (2 Petr. 3:18; Gal. 5:22-23). Met Gods hulp moet hij de zonde overwinnen en goddelijk karakter ontwikkelen, voordat hij bij de wederkomst van Jezus Christus in het geestelijke Gezin van de hemelse Vader kan worden geboren.

10. Wie is, zolang wij in de toestand van geestelijk verwekt-zijn verkeren, volgens de Bijbel onze geestelijke moeder? Gal. 4:26. Hoe voedt, verzorgt, leidt en beschermt zij de door de Geest verwekte kinderen van God de Vader? Ef. 4:11-13; 1 Petr. 5:1-3.

Gods Kerk is de „moeder van ons allen”. Zoals een menselijke moeder haar ongebornen kind draagt waar het beschermd en gevoed wordt, zo instrueert, onderwijst, raadt en adviseert Gods Kerk, door Gods geroepen en gekozen dienaren, haar leden en beschermt hen tegen geestelijke schade vóór hun geestelijke geboorte.

Spoedig zullen Gods kinderen op tientallen feestplaatsen over de hele wereld bijeenkomen om met geestelijk voedsel te worden gevoed. En een wezenlijk deel van dit geestelijke voedsel zal voortkomen uit een intensieve christelijke omgang met onze natuurlijke gezinnen en onze grote geestelijke Familie.

Laten wij daarom allen vreugde scheppen op het Loofhuttenfeest — in het bijzonder met God onze Vader, Christus onze Oudste Broeder en met onze door de Geest verwekte broeders en zusters, van wie wij velen voor de eerste maal zullen ontmoeten. □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u deze gratis cursus wilt volgen, kunt u ons schrijven.

BEGEERTE

Beletsel voor tevredenheid

Het slechte voorbeeld van een vroegere koning illustreert het gevaar van begeerte.

H. Freeman Terry

Bent u tevreden? De meeste mensen in deze wereld zijn dat niet.

Als u uw huidige situatie beziet — uw huis, uw baan, uw persoonlijke bezittingen —, hebt u dan een voldaan en tevreden gevoel?

Overweegt u eens een aantal resultaten waarvan veel mensen denken dat ze een tevredenheid voortbrengen die grenst aan gelukzaligheid. Zoudt u graag een van de rijkste mensen ter wereld zijn? Of ambieert u misschien een topfunctie? Of droomt u ervan nooit meer te hoeven werken en al uw tijd in vrijheid en ontspanning te kunnen doorbrengen. Misschien is uw droom een beroemd politicus te worden, misschien zou u graag televisie- of filmster zijn.

Veel mensen streven hun leven lang naar een dergelijk moeilijk te bereiken doel, zich afslovend om persoonlijke schatten te verwerven en trachtend hun eigen hemel op aarde te scheppen. Anderen banen zich kramachtig een weg omhoog op de maatschappelijke ladder en verdringen zich om een groter aandeel in rijkdom en invloed. Allen zijn zij vol vertrouwen dat het bereiken van hun doel hun tevredenheid zal schenken. Maar is dat ook zo?

Niet noodzakelijkerwijze. Maar al te vaak vinden de weinigen die het toppunt van wat deze wereld als suc-

ces beschouwt bereiken geen werkelijke voldoening.

Wij kunnen allen lering trekken uit het verhaal van iemand die het toppunt van succes bereikte in de wereld van zijn tijd. Hij was een gerespecteerd leider van zijn volk die grote militaire macht en persoonlijke rijkdom genoot. En toch leerde hij nimmer om met voldoende genoegen te nemen. Hij viel aan hebzuchtige aspiraties ten prooi die hem tenslotte alles ontnamen wat hij had!

Het verhaal van Koning Uzzia

2 Kronieken 26 verhaalt het leven van Uzzia, koning van Juda. Deze man had letterlijk alles, dankzij Gods goedgunstigheid.

Vers 3 vertelt ons dat Uzzia, vanaf

de leeftijd van 16 jaar, 52 jaar als koning in Jeruzalem regeerde; een lange regeringsperiode. Op jonge leeftijd besteedde Uzzia een troon die door een lange reeks koningen was bekleed, te beginnen met David.

Velen die Davids troon erfden gaven leiding aan het moreel en religieus verval in Juda. Weinigen neigden serieus het oor en het hart tot God. Waarin verschilde Uzzia?

Wij lezen het antwoord in vers 5: „Hij zocht God, zolang Zekarja leefde, die hem onderrichtte in de vreze Gods; zolang hij de Here zocht, maakte God hem voorspoedig.”

Uzzia legde een ijver aan de dag om God te begrijpen en te gehoorzamen en een gevolg daarvan was dat hij gezegend werd met een brede basis van politieke steun in Juda. Hij was een geliefd vorst.

Met Gods hulp deed Uzzia zich gelden als een vurig militair leider. Met een staand leger van meer dan 300.000 man slaagde Uzzia erin de verpletterende nederlagen die Juda onder vorige regeringen geleden had in hun tegendeel te keren (vers 6, 8, 11-15). Zijn krijgshaftigheid in het Midden-Oosten was onmiskenbaar.

Afgezien van zijn aanzienlijk nationaal gewicht bezat Uzzia ook een aanzienlijke rijkdom (vers 10). Zelfs naar de huidige maatstaven had Uzzia ongeveer

alles wat men zich zou kunnen wensen. Wij zouden dus mogen aannemen dat vanwege zijn welvaart Uzzia een bevredigd en tevreden mens was.

Helaas was dit niet het geval. Het was om de een of andere reden eenvoudig niet genoeg. Een mens kan zich namelijk op een zonderlinge manier laten beïnvloeden door macht en rijkdom. Hoe meer hij heeft, hoe meer hij verlangt. De kanker van de hebzucht heeft de neiging een zelfstandig leven te gaan leiden.

Weinig dingen werden Uzzia tijdens zijn lange regeringsperiode ontzegd. Er was echter één terrein van verantwoordelijkheid dat buiten zijn bereik lag. Dit begon aan zijn trots te knagen. God had hem toch al het andere gegeven. Waarom, zo dacht Uzzia, zou hem dan dit ene machtsgebied worden ontzegd?

De valkuil van begeerte

De bediening in Gods Tempel in Jeruzalem berustte uitsluitend bij de stam der Levieten. Onder de Levieten was het alleen aan de afstammelingen van Aäron voorbehouden als priester te dienen. Aangezien Uzzia van de stam Juda was, werd hem elke priesterlijke taak ontzegd. Tijdens de Heilige Dagen was het de hogepriester, en niet de koning, die de eredienst verrichtte. In kerkelijke zaken werd de koning gedwongen voor de Levieten terug te treden, iets wat hem begon tegen te staan.

Tenslotte liet Uzzia zijn trots en begeerte de overhand krijgen: „Maar toen hij machtig geworden was, werd zijn hart zo hoogmoedig, dat hij zeer snood handelde en ontrouw werd jegens de Here, zijn God, door de tempel des Heren binnen te gaan om op het reukofferaltaar reukwerk te ontsteken (vers 16).

Uzzia trachtte de verantwoordelijkheid van het ontsteken van het reukoffer voor God naar zich toe te trekken, een taak die alleen aan de zonen van Aäron was voorbehouden. De priesters die die dag de tempeldienst leidden weigerden hun verantwoordelijkheid te compromitteren en gelastten Uzzia onmiddellijk de Tempel te verlaten: „En zij stelden zich tegenover koning Uzzia en zeiden tot hem: U komt het niet toe, Uzzia, reukwerk te ontsteken voor de Here, maar de priesters, de zonen van Aäron, die geheiligd zijn om

reukwerk te ontsteken. Ga uit het heiligdom, want gij zijt ontrouw en het zal u niet tot eer gerekend worden door de Here God” (vers 18).

Uzzia was stomverbaasd. Wisten deze priesters niet dat hij de koning van Juda was? Waren zij zijn enorme macht en aanzien vergeten?

Uzzia's ontsteltenis verminderde al spoedig en veranderde in driftige woede. Hij voer woedend uit tegen de priesters en bedreigde mogelijk zelfs hun leven. God antwoordde onmiddellijk: „Toen werd Uzzia toornig; het wierookvat om reukwerk te ontsteken was in zijn hand. En terwijl hij tegen de priesters toornde, brak de melaatsheid uit aan zijn voorhoofd ten aanschouwen van de priesters, in het huis des Heren bij het reukofferaltaar” (vers 19).

Gods bestraffing van Uzzia was snel en afdoende. De koning werd gedwongen tot een haastige aftocht zowel uit de Tempel als uit het publieke leven. Als melaats werd hij gedwongen zijn paleis te ontruimen en zijn dagen in afzondering te slijten. Zijn koninklijke taken werden aan zijn zoon Jotam toegewezen.

Een waarschuwing voor ons

Uzzia's verhaal is er een van rijkdom naar armoede, in één enkele dag. In zijn leven had God hem weinig onthouden. God wilde echter niet zijn eigen wetten overtreden en Uzzia bekleeden met een verantwoordelijkheid die voor anderen was bestemd. De onfortuinlijke ervaring van Uzzia is tot in onze tijd een waarschuwing tegen hebzucht gebleven.

Jezus heeft gezegd dat onze hemelse Vader weet wat wij nodig hebben nog voor wij erom vragen (Matth. 6:8). Maar terwijl God zeer zeker belang stelt in ons lichamelijk welzijn, stelt Hij nog veel meer belang in ons geestelijk welzijn. Door de eeuwen heen is God getuige geweest van talloze mensen die zich zozeer door hun materiële bezittingen en macht lieten beheersen dat zij zichzelf daardoor vernietigden.

Wat dreef Uzzia ertoe een positie te verlangen waarvan hij zich uitgesloten wist? De apostel Jakobus legt een vinger op de vonk die Uzzia's rebellie ontstak: „Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en najverig en gij kunt er niets mede

verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt. Of, gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen” (Jak. 4:2-3).

Niet Uzzia's rijkdom deed hem dwalen. De materiële zegeningen kwamen van een God die alleen goede gaven geeft (Jak. 1:17). De fout school niet in de zegeningen, maar veeleer in de gezegende.

Uzzia zondigde tegen het Tiende Gebod, dat zegt dat wij niet zullen begeren wat ons niet rechtens toekomt (Ex. 20:17).

Wij moeten ervoor zorgen veeleer de Schepper te verheerlijken dan het geschapene (Rom. 1:25). Hebt u de tekst gelezen die luidt: „Zoekt eerst uw eigen welvaart en het Koninkrijk van God zal u bovendien gegeven worden”? Een dergelijke tekst bestaat niet. Mattheüs 6:33 zegt precies het tegengestelde. Als wij eerst het Koninkrijk van God zoeken, zal Hij ervoor zorgen dat wij overvloedig worden gezegend, zowel geestelijk als materieel.

Dit betekent niet dat God niet wil dat wij onze fysieke toestand verbeteren, als dat redelijkerwijze binnen ons bereik ligt. Het gaat veeleer om de dingen in het juiste licht te zien. Wij moeten verhoeden dat onze fysieke begeerten een obsessie worden.

De grootste vervulling

De grootste vervulling die Gods volk kan ervaren is het bereiken van het eeuwige leven, gepaard met het vermogen om de rest van de mensheid te helpen het eeuwige leven te bereiken. Laten wij, in plaats van door een zucht naar materiële rijkdom, faam of status, die alle vergankelijk zijn, te worden verteerd, liever investeren in de eeuwigheid die God voor ons heeft bereid.

Zoals de apostel Paulus in Hebreëen 13:5 zegt: „Laat uw wijze van doen onbaatzuchtig zijn, weest tevreden met wat gij hebt.” De dingen van deze wereld zijn niet ons uiteindelijk doel. De dingen van God zijn dat wel.

Zoals wij in 1 Korinthe 2:9 lezen: „Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.” □

Zij geloofden niet wat Hij ZEI

Herbert W. Armstrong

Hoe meer ik reis, hoe meer ik zie van de miserabele toestanden in de huidige wereld; en hoe meer ik leer van de geschiedenis, hoe meer ik ervan overtuigd raak dat de ware, fundamentele oorzaak van alle problemen van de mensheid en alle kwaad in zes woorden kan worden samengevat: „Zij geloofden niet wat Hij zei.”

En zij geloven nu nog steeds niet wat Hij zegt!

Veronderstel dat jij plotseling tot bewustzijn bent gekomen, dat je zojuist bent geschapen als de eerste mens. Je Schepper zit naast je en openbaart essentiële kennis die je absoluut nodig hebt.

Hij vertelt je dat Hij jou en de vrouw naast je zo heeft geschapen dat je je kunt voortplanten. De aarde zal door jouw nakomelingschap worden bevolkt.

Een levenswijze

Hij openbaart dat Hij voor jou een LEVENSWIJZE heeft ontworpen die voor VREDE zal zorgen tussen de individuele mensen, groepen en naties die tot bestaan zullen komen. Deze levenswijze is een onverbidelijke geestelijke wet die even automatisch en meedogenloos werkt als de wet van de zwaartekracht, die Hij je demonstreert.

Het is de grondwet van zijn regering waarmee Hij het onmetelijke uni-

versum bestuurt dat Hij heeft geschapen. Het is de wet van liefde. Deze wet produceert vrede, geluk, vreugde, overvloed en universele welvaart. Als jij en jouw kinderen deze levenswijze kiezen, zal Hij jullie tevens het geschenk van eeuwig leven geven.

Deze levenswijze wordt gesymboliseerd door een boom — de boom des levens — midden in de prachtige hof waarin Hij jou heeft geplaatst.

Er is evenwel nog een tweede heel bijzondere, vruchtdragende boom voor het geval jij besluit je eigen levenswijze te bepalen — zelf te beslissen wat goed is en wat kwaad. Die boom is de boom van de kennis van goed en kwaad. De Schepper VERBIEDT je echter van die boom te eten, want dat betekent ongehoorzaamheid aan zijn wet, en als jij ongehoorzaam wilt zijn en van die boom eet, zul je sterven, omdat de straf die op ZONDE (de overtreding van zijn WET) staat, de DOOD is.

Zou jij GELOVEN wat jouw Schepper zei?

Adam en Eva geloofden het niet. God, hun Schepper, had hun zijn levenswijze aangeboden. Als zij die verwierpen om hun eigen levenswijze te volgen, zou dat resulteren in zorgen, rampen, ongeluk en leed — en de dood!

Toen kwam, in de symbolische gedaante van een slang, Satan langs en zei dat God loog. Zij zouden helemaal niet sterven. Zij waren onsterfelijke zielen. Hij wees hen op hun superieure verstand. Zij konden best zelf hun levenswijze bedenken — en trouwens, konden zij God wel geloven? Zijn woord was alles wat zij hadden.

Zij moeten gezegd hebben: „Ja, dat is waar! Hoe kunnen wij het zeker weten? Moeten we God maar op zijn woord geloven? Wij kunnen beter eens wat *experimenteren* en ons overtuigen! Laten we een proef doen. Laten we *zelf beslissen* — zelf weten wat goed is en wat kwaad.”

Het eerste experiment

Zij voerden het allereerste wetenschappelijke experiment uit. Tot op de dag van vandaag verwerpt de wetenschap openbaring als bron van kennis en inzicht.

Ook Adam en Eva verwierpen de goddelijke openbaring, evenals de moderne wetenschap. Zij geloof-

den niet wat hun Schepper zei!

„En de vrouw zag [observatie], dat de boom [met de verboden vrucht] goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begerlijk was om daarvoor verstandig te worden [de men-

De God die de aarde heeft geschapen ontwierp ook een levenswijze die vrede en geluk voortbrengt.

selijke rede], en zij nam van zijn vrucht en at [zij voerde het experiment uit], en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at" (Gen. 3:6).

Zo'n 4000 jaar later zond God Jezus Christus, zijn Zoon, naar de wereld met een boodschap uit de hemel. Deze boodschap was in wezen dezelfde als die aan de eerste twee mensen. Het ging over de regering van God over de mensen, over zijn levenswijze die zou leiden tot alle goeds en over het geschenk van het eeuwige leven.

Maar weer geloofden de mensen (op een paar uitzonderingen na — alles bij elkaar 120 personen) *niet* wat Hij zei! Zij noemden Hem een leugenaar!

„Toen Hij dit sprak, geloofden velen in Hem. Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord [zijn boodschap] blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken" (Joh. 8:30-32).

Zij reageerden sarcastisch en vijandig: zij waren nakomelingen van Abraham en waren al vrij.

„Ik weet, dat gij Abrahams nage-

slacht zijt", antwoordde Jezus, „maar gij tracht Mij te doden, omdat mijn woord [zijn evangelieboodschap] bij u geen plaats vindt."

Zij geloofden in de Boodschapper, maar zij *verwierpen zijn boodschap* — zij geloofden niet wat Hij zei!

Jezus vervolgde: „Maar nu tracht gij Mij te doden, een mens, die u de waarheid [zijn evangelieboodschap] gezegd heeft, welke Ik van God gehoord heb."

Even later zei Jezus: „Maar omdat Ik u de waarheid zeg — Mij gelooft gij niet... waarom gelooft gij Mij niet?" (vers 45-46.)

Christus' boodschap onderdrukt

Vóór het eind van de eerste eeuw werd die boodschap onderdrukt en door een ander, vals evangelie vervangen. De boodschap van Christus wordt pas in deze tijd, de tweede helft van de 20e eeuw, weer aan de wereld verkondigd!

God zag er evenwel op toe dat zijn woord — zijn boodschap aan de mensheid — aan bepaalde mensen werd ingegeven, die er zo toe werden geïnspireerd om zijn Woord schriftelijk vast te leggen.

Maar zelfs in deze tijd wordt er door de religies die zich de naam van Christus hebben toegeëigend, gepredikt over de **PERSON** van Christus — over de Boodschapper, maar zijn **BOODSCHAP**, zijn *ware* Evangelie, verkondigen zij niet.

En in vele fundamentele doctrines onderwijzen zij precies het tegenovergestelde van wat Jezus en de eerste apostelen onderwezen. Zij veroordelen gebruiken die Jezus naleefde en leven gebruiken na die door Jezus en de Bijbel worden veroordeeld.

Tegenwoordig kan een overtuigde aanhanger van het „christendom" verbaasd vragen: „Jij neemt de Bijbel toch zeker niet *letterlijk*?"

De mensen hebben miljoenen boeken geschreven. Die worden gelezen en wel letterlijk opgevat. Men neemt aan dat ze bedoelen wat ze zeggen, en zeggen wat ze bedoelen. Maar de Bijbel? Men schijnt niet te kunnen geloven dat ook die kan bedoelen wat hij duidelijk zegt.

In de Bijbel staat bijvoorbeeld: „Het loon, dat de zonde geeft, is de **DOOD**" (Rom. 6:23).

Maar overtuigde christenen zeg-

gen dan: „Maar daar wordt niet echt de dood mee *bedoeld* — er wordt eeuwig leven in het vagevuur bedoeld!" God **ZEGT** „dood", maar zij geloven niet wat God *zegt*. En omdat dit zijn woord is, geloven zij zijn boodschap niet!

In ditzelfde vers staat tevens: „Maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here." Geloven zij dat het eeuwige leven een geschenk van God is? Nee, zij geloven dat wij onsterfelijke zielen zijn die het eeuwige leven reeds *bezitten*. Maar God zegt in zijn Woord: „De ziel die zondigt, die zal sterven" (Ezech. 18:4). Dat zegt God — maar de belijdende christenen geloven niet wat Hij zegt! Hij spreekt dezelfde woorden nogmaals in Ezechiël 18:20.

Ook tegen Adam en Eva had God dit gezegd: „Ten dage, dat gij daarvan eet [van de boom der kennis van goed en kwaad], *zult gij voorzeker sterven*" (Gen. 2:17).

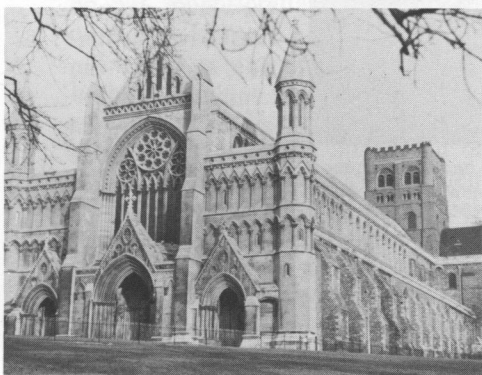
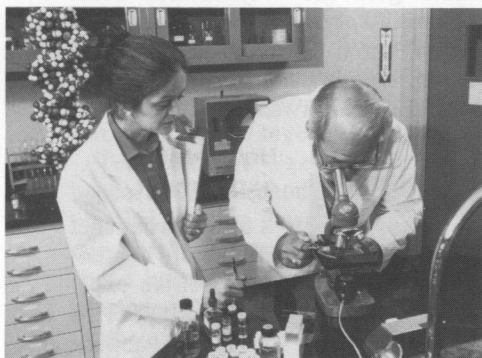
Het was Satan die zei: „Gij zult **GEENSZINS** sterven." In deze tijd geloven de mensen die Christus belijden de woorden van Satan. Maar wat God zei, geloven zij niet!

En hoe is het met de moderne wetenschap en het hoger onderwijs? Evenals onze eerste voorouders verwerpen zij openbaring (wat God zegt) als fundamentele bron van kennis. Geloven zij dat er in de dagen van Noach een zondvloed was?

God zegt dat, maar zij geloven niet wat Hij zegt! En het hoger onderwijs? God zegt dat de wateren van de Rode Zee zich scheidden, zodat de Israëlieten over de droge bodem van de zee konden trekken. In zijn Woord zegt God dat de muren van water toen weer terugvloeden en Farao en zijn leger overspoelden, zodat zij verdronken. Maar is dat te vinden in boeken over oude geschiedenis? Zij *gelooven niet* wat God zegt!

God toont ons de weg naar wereldvrede — naar vrede tussen individuele mensen, tussen groepen en tussen naties. Maar de mensen geloven niet *wat God zegt*, en daarom hebben wij geen vrede.

God toont ons de weg naar vrede, geluk, welvaart, overvloed en eeuwig leven als zijn geschenk. Maar op een enkeling na geloven de mensen niet wat God zegt! In plaats daarvan blijft de mensheid lijden! □

Waarom nemen de moderne wetenschap en het officiële christendom Gods Woord niet letterlijk?

Jij behoort tot de eersten!

Is het je weleens opgevallen dat wanneer vrienden, familieleden of buren van je over een van de wereldse heilige dagen, zoals Kerstmis of Pasen, spreken, iedereen dan weet waarover het gaat?

Maar als je over het Loofhuttenfeest spreekt, of over andere bijbelse heilige dagen, krijg je reacties als: „Het *wat*-feest? Loofhutten? Wat is dat?”

De meeste mensen in de wereld hebben er nooit van gehoord. Voor hen is het woord *Loofhuttenfeest* een onbekend en eigenaardig iets.

Het zou niet zo moeten, maar het is het wel voor hen. En omdat het zo anders lijkt van wat de wereld gewend is, heb jij je over dit onderwerp misschien weleens wat verdedigend opgesteld. Dat wil zeggen, misschien heb je wat gewiefeld om iemand te laten weten dat je elk jaar het Loofhuttenfeest viert. Misschien heb je je er wat raar of verlegen over gevoeld. Het is echter helemaal niet nodig om je er verlegen over te voelen. Waarom niet? Zie het eens zo: de meeste mensen willen graag meedoen met de nieuwste modes en trends. Zij willen bij de eersten zijn die een bepaalde film hebben gezien, of de eersten die een nieuwe plaat hebben gekocht, of de eersten die op een bepaalde manier gekleed gaan, of een bepaald kapsel dragen, of nieuwe populaire woorden en uitdrukkingen gebruiken. Zij willen trendsetters zijn.

Wist je dat jij ook de kans hebt een trendsetter te zijn — van het begin af aan mee te

werken aan iets heel groots? Over niet al te lange tijd zal *de hele wereld* het Loofhuttenfeest vieren. De Bijbel laat daar geen twijfel over bestaan (zie Zacharia 14:9, 16-19).

Degenen die nu het Loofhuttenfeest vieren zijn dus in

werkelijkheid de leiders, de pioniers, de trendsetters. Zij zijn hun tijd vooruit.

Op een school moest eens iedereen in de klas een opstel schrijven over „Mijn leukste Kerstmis”. Een van de leerlingen zei echter tegen de leraar dat zij Kerstmis niet meer vierde, maar dat zij wel kon schrijven over wat haar leukste feestdagen zijn: het Loofhuttenfeest.

In haar opstel vertelde zij over hoe opwindend het is om naar een van de tientallen interessante feestplaatsen op aarde te reizen, over het eten in mooie restaurants, over het ontvangen van cadeautjes op het Feest, over het plezier, de activiteiten, nieuwe vrienden en nog meer voordelen van het vieren van het Feest.

Het opstel kreeg de hoogste waardering en de leraren die het nakeken waren erg onder de indruk. In de kantlijn schreven zij commentaren als: „Dit klinkt heel leuk!” „Fantastisch! Je verslag is heel overtuigend.” „Het Loofhuttenfeest lijkt een heerlijke vakantie.”

Het punt is dat, als je Gods heilige dagen onderhoudt, het niet nodig is het gevoel te hebben dat je je moet verontschuldigen bij de mensen om je heen die deze dagen niet in acht nemen. Dit betekent niet dat je tegen anderen moet gaan preken. Anderzijds hoef je, als het onderwerp van Gods feestdagen ter sprake komt, niet bang te zijn erover te spreken.

Wees er positief over. Geniet ervan — zoals spoedig de hele wereld zal doen!
— Clayton Steep □

Een Feestgeschenk voor jou

Als je al eerder op het Feest bent geweest, weet je dat dit het hoogtepunt van het jaar voor je is. Als je voor het eerst gaat, kan ik je verzekeren dat de ervaring onvergetelijk zal zijn.

In veel opzichten is het hele Feest een geschenk aan ons van

onze liefhebbende Schepper.

Op het Feest leert God ons over zijn fantastische plan met de mensheid, iets wat alleen wordt begrepen door hen die deze dagen vieren.

Wij zullen andere mensen die hetzelfde geloven als wij kunnen ontmoeten. Op school sta je waarschijnlijk alleen in wat je gelooft.

Activiteiten als dansen, fietsen, wandelen, paardrijden zorgen voor veel boeiende momenten.

Het Feest stelt ons tevens in de gelegenheid veel meer te reizen dan wanneer wij het Feest niet zouden vieren. En God heeft gezorgd voor een manier om van dit alles te genieten zonder dat wij hoeven in te zitten over hoe het allemaal moet worden betaald: er is de tweede tiende.

God gebruikt de Kerk en onze ouders om ons al deze zegeningen te geven. Maar hoe kunnen wij hiervoor onze dankbaarheid tot uitdrukking brengen? Hier zijn enkele ideeën:

- Waardeer de tijd die je met je familie doorbrengt. Veel mensen zeggen dat zij het liefst terugdenken aan de tijd op het Feest die zij met hun ouders doorbrachten.

- Leer je ouders beter kennen door hun te vragen hoe zij ertoe zijn gekomen om het Feest te vieren en waarom het zo belangrijk voor hen is.

- Houd in gedachten dat wij op het Feest zijn om te leren hoe wij pioniers en leiders moeten worden. Luister aandachtig naar de details over de wereld van morgen en ons aandeel daarin als deze in preken

worden uiteengezet.

Het Loofhuttenfeest laat ons nadenken over de toekomst en over hoe wij andere mensen kunnen helpen. Op zekere dag zal iedereen het Feest houden (Zach. 14:16). Maar voorlopig wordt het nog door slechts enkelen, onder wie jij, begrepen.

Wees God dus dankbaar, want Hij heeft dit allemaal aan je ouders bekendgemaakt, en zij hebben dit prachtige geschenk vervolgens aan jou doorgegeven! — *Victor Kubik* □

Wat is jouw aandeel in de wereld van morgen?

Heb jij weleens stilgestaan bij wat je over 20 jaar zal doen?

Het Loofhuttenfeest is een goede tijd om jezelf deze vraag te stellen.

Elk jaar komen de leden van Gods Kerk voor acht dagen bijeen om zich te concentreren op het spoedig komende Koninkrijk van God. Met al het geweld en de huichelachtigheid van tegenwoordig is het niet moeilijk om in te zien dat het fantastische Koninkrijk dat God heeft beloofd er nog niet is.

Maar binnenkort is het er wel! En de kansen die dit nieuwe tijdperk aan de jongeren van Gods Kerk belooft, zijn door de hedendaagse wereld niet te evenaren.

Dit tijdperk is hopeloos verzonken in maatschappelijke, economische en geestelijke verwarring. De wereld waarin jij

leeft stevent af op een zeker einde.

Een barmhartige God heeft echter een klein aantal mensen (in de Bijbel symbolisch eerstelingen genoemd) uitgekozen om zich er nu op voor te bereiden een verwarde mensheid uit de hedendaagse ellende naar vrede, welvaart en harmonie te leiden.

God biedt jou een kans om samen met je ouders te worden opgeleid teneinde in het komende Koninkrijk te helpen anderen met Gods levenswijze vertrouwd te maken.

Wat zul je hun onderwijzen? Je zult anderen helpen Gods voorspoedige levenswijze te begrijpen, zoals deze in de Tien Geboden tot uitdrukking komt (Jes. 2:3). God zegt: „De aarde zal vol zijn van de kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jes. 11:9).

Om dit te doen zul je raad en steun moeten geven aan mensen die de verschrikkingen van het einde van dit tijdperk hebben doorgemaakt.

Steden die door atoombommen zijn verwoest moeten herbouwd worden. Je zult een rol spelen in het helpen mensen naar hun huis te laten terugkeren om het te herbouwen (Jes. 61:4).

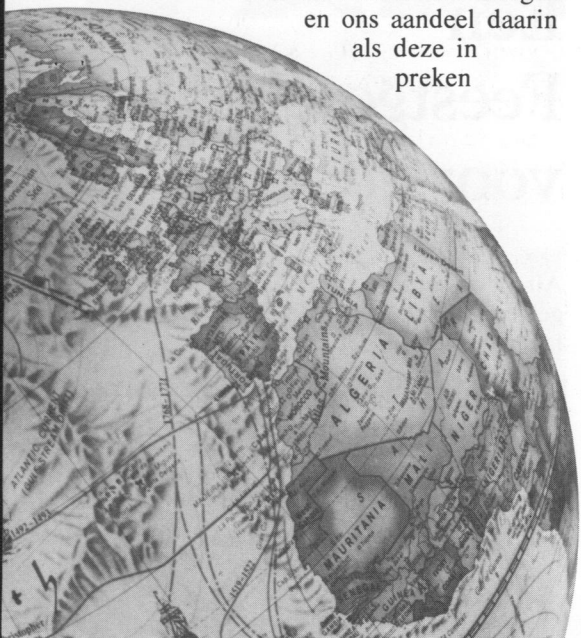
Ook zul je helpen bij het onderwijzen van een zuivere, universele taal (Zef. 3:9).

Bergen zullen worden verzet ten behoeve van nieuw bouwland en kolonisatie. Misschien zul je hierin wel een leidinggevende positie hebben (Jes. 41:15-16).

Weet je wat er zal gebeuren met alle oorlogsvliegtuigen, overgebleven atoomwapens, vliegdekschepen en tanks? Ze zullen tot nuttige produkten worden omgesmolten (Micha 4:3).

Kortom, in het komende Koninkrijk zullen volop opwindende en interessante dingen voor je te doen zijn! — *Michael Snyder* □

Over niet al te lange tijd zal de hele wereld het Feest vieren. Nu ben jij bij de eersten die dat doen!

Dagen te tellen

(Vervolg van pagina 12)

Mozes opent deze Psalm met een lofprijzing op de tijdloosheid van de Eeuwige — Hij die God is „van eeuwigheid tot eeuwigheid” (vers 1-2). Als contrast richt hij vervolgens onze aandacht op het korte, sterfelijke leven van de zondige, natuurlijke mens — de mens die de juiste relatie met God mist (vers 3-9).

„De dagen onzer jaren,” zo vervolgt vers 10, „daarin zijn zeventig jaren, en, indien wij sterk zijn, tachtig jaren: wat daarin onze trots was [wat wij daarvan kunnen tonen], is moeite en leed, want het gaat snel voorbij, en wij vliegen heen.”

Opnieuw zien wij dat zonder God en het doen van zijn wil, het menselijk leven, ongeacht hoe lang het duurt, slechts een voorbijgaand verschijnsel is. Een vlam in de pan. Zo is het er en zo is het weg. En er is niets wat er nog van kan getuigen. Tenzij...

Tenzij men wijs genoeg is om het belang van elke dag te beseffen en men de tijd, die toegemeten is om de relatie met de eeuwige God te verstevigen, gebruikt.

In het tweede deel van Psalm 90 beschrijft Mozes een aantal van de zegeningen van het leven wanneer wij eenmaal in toenemend contact met God weten te komen. Het is vol vreugde en blijdschap (vers 14). (Wat een grootse manier om het Millennium — en het Feest — te beginnen!) Wat meer is, wat iemands hand uitricht — al hetgene wat de moeite waard is om zich voor in te spannen, wat men opbouwt en bereikt in het leven — heeft daarbij zin. De dood zal het niet vernietigen of vruchteloos maken. Het wordt bevestigd (vers 17).

Maar wat maakt het wezenlijke verschil uit? Mozes vertelt dit in vers 12 — het bewustzijn van onze huidige toestand van sterfelijkheid, onze tijdelijke staat: „Leer ons zó [dit is iets wat wij moeten leren; het is ons niet van nature gegeven] onze dagen tellen,” bad Mozes tot God, „dat wij een wijs hart bekomen.”

Daar gaat het om! Om wijs te worden moeten wij leren onze dagen te tellen, om veelvuldig na te gaan waar wij in het leven staan.

Zijn wij op een zijspoor beland, of gaan wij in de goede richting? Zijn wij vastgelopen of schieten wij flink op? Zijn alle activiteiten waarbij wij betrokken zijn de moeite waard met het oog op de eeuwigheid? Zijn er manieren om ons leven te vereenvoudigen zodat wij kunnen vermijden te worden afgeremd of overstelpt door een massa tijdverslindende verstrooiingen en nodeloze complicaties die niets van blijvende waarde opleveren?

Zijn wij als pelgrims onbekommerd en onbezwaard op weg, langs de kortste en zo rechtstreeks mogelijke route, naar het land dat ons beloofd is? Wij weten hoe lang wij al hebben gereisd. Maar wij weten niet precies hoe lang wij nog hebben te gaan. Wij weten niet of wij de hoogvlakte van 70 of 80 jaar zullen bereiken waarop Mozes doelde.

Des te meer reden om het heden maximaal te benutten! Zoek Gods Koninkrijk en zijn gerechtigheid nú, zoals Jezus heeft geleerd (Matth. 6:33-34).

Stel de juiste prioriteit

De tijdsspanne van het leven van elk van ons kan met een zandloper worden vergeleken. Niet een gewone die ons het zand zowel in de bovenste als in de onderste helft laat zien. De bovenste helft is ondoorzichtig. In de onderste helft kunnen wij het zand zien dat al is doorgelopen. En als wij goed kijken kunnen wij het straaltje zand werkelijk door het smalle middengedeelte zien lopen.

Maar wij weten niet of er in de bovenste helft nog veel zand over is, of dat voor onze ogen juist de laatste kostbare korrels bezig zijn neer te vallen.

Om ons deze les in te prenten, moeten wij eens een rustig plekje zoeken waar wij enkele ogenblikken ongestoord kunnen doorbrengen. Wij kunnen een klok meenemen die hoorbaar tikt. In de stilte die alleen verbroken wordt door het voorttikken van de sekonden, bedenken wij: het is mijn leven waarnaar ik luister, mijn mogelijkheid om met Gods wil in harmonie te komen, om mij te kwalificeren voor behoud, om te beslissen wat ik voor alle eeuwigheid wil doen.

Voor velen die dit lezen geldt: „Nú is het de tijd des welbehagens zie, nú is het de dag des heils” (2

Kor. 6:2). „Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods” (1 Petr. 4:17).

Als u te horen zou krijgen dat u een enorm groot bedrag aan geld zou kunnen verdienen, afhankelijk van hoe goed u bijvoorbeeld in twee maanden tijd Spaans zou kunnen leren, dan zoudt u zich waarschijnlijk in het intensiefste en snelste leerprogramma van uw leven storten.

U zou van de vroege morgen tot de late avond studeren. U zou naar bandjes van de gesproken taal luisteren, zelfs onder het uitvoeren van uw gewone, dagelijkse plichten. U zou aantekeningen op kaartjes meenemen om ze nog eens na te kijken tijdens vrije ogenblikken. Uw doel zou voortdurend in uw gedachten zijn. Waardeloze televisieprogramma's zouden u weinig belang inboezemen. Geen andere bezigheden zouden u mogen storen. Voor de duur van de u toegemeten tijd zou u eten, slapen en ademen in het Spaans.

En dat alles voor mammon.

Is leren over God niet van veel groter belang? Zouden wij daaraan niet meer moeite moeten spenderen? Natuurlijk.

Doen wij ons uiterste best om nu Gods Woord en zijn Geest in te drinken? Ze zijn gratis, onuitputtelijk en worden in degenen die ernaar zoeken tot „een fontein van water, dat springt ten ewigen leven” (Joh. 4:14). Dat is wijsheid.

Als wij wijs zijn, als wij onze dagen naar behoren tellen, behoeven wij ons niet druk te maken over de korte duur van dit leven. Wij behoeven geen angst te hebben dat onze fysieke woning tijdelijk is, dat ze ouder en vervallener wordt met elke dag die voorbijgaat. God is onze permanente woning (Ps. 90:1). Hij is onze veilige, onwankelbare vesting (Ps. 91).

Die zekerheid hebben wij. Laten wij ons daarom op het Loofhuttenfeest verheugen! □

FOTORECHTEN: Pagina's 2 en 3: Charles E. Buschmann, Rondal C. Mullins, Philip Stevens. Pagina 4: Warren Watson. Pagina's 8 en 9: Illustratie Kim Passey; foto's Alain Keler, Sygma; GOOD NEWS; Stuart Franklin, Sygma; Larry Omasta; J. P. Laffon, Sygma; Craig Clark; Alain Keler, Sygma; Hal Finch. Pagina 11: Nathan Faulkner en Sam Collins. Pagina 15: Illustratie Ken Tunell. Pagina's 17 en 18: NASA; Warren Watson. Pagina's 19 en 20: Hal Finch.

Heidense Feestdagen — of Gods Heilige Dagen?

Stelt de bijbelse openbaring vast of wij bepaalde dagen heilig moeten houden? Maakt het voor God enig verschil of wij ze al dan niet houden? Werden deze heilige dagen alleen aan het Israël van de Oudheid gegeven? Zijn ze tegenwoordig slechts bindend voor het Joodse volk, en wordt christenen geboden feesten zoals Kerstmis en Pasen te vieren?

Ons aantrekkelijke boekje *Heidense feestdagen of Gods heilige dagen?* beantwoordt deze en nog andere vragen. Deze publikatie van de Worldwide Church of God maakt duidelijk en begrijpelijk

waarom de heilige dagen zijn gegeven.

Het verklaart waarom iedere religieuze organisatie die Gods heilige dagen niet kent nooit Gods plan en doel voor de gehele mensheid kan ontdekken.

Om de totale betekenis van de bijbelse feestdagen te begrijpen, kunt u ons schrijven om uw eigen exemplaar van dit boekje. Het is geheel gratis.

Schrijf naar:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

